

תת"ע 5906/03/18 - מדינת ישראל נגד מלכה יניב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5906-03-18 מדינת ישראל נ' מלכה יניב

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה:
נגד

הנאשם:
מלכה יניב
ע"י ב"כ עו"ד מסרי

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב האישום, לפי סעיף 239 א (ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. עסקינן בהודעת תשלום קנס מיום 27.6.16 ועניינה, אי ציות לאור אדום ברמזור (מצלמה), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה (להלן - הדו"ח).

תמצית טיעוני הצדדים

לטענת ההגנה, המשיבה לא המציאה את דבר הדואר הרשום, דהיינו, ההודעה על ביצוע עבירה, תוך פרק הזמן שנקבע בסעיף 225א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982:

(תיקון)

(א1) הייתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א או 27א1 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי ההודעה נשלחה אל כתובתו הרשומה של המבקש, עוד ביום 17.7.16, אך הוחזרה בציון "לא ידוע במען" ועל כן, על המבקש להוכיח כי דבר הדואר לא נמסר לו, מסיבות שאינן תלויות בו ומשלא עשה כן, אין

מקום להיעתר לבקשה.

דין והכרעה

חוק סדר הדין הפלילי קובע, בסעיפים 239 א ו-225 א(1), מסגרת מועדים בהם על התביעה לשלוח לנאשם הודעה על ביצוע עבירה או זימון למשפט. כאשר מדובר על אישום המבוסס על צילום הרכב אין להגיש בגינו כתב אישום אלא אם כן נמסרה לנאשם הודעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים ממועד ביצועה, כאמור לעיל.

מטרתם של סעיפי החוק הינה להביא לידיעת הנאשם את הכוונה להעמידו לדין, ועם יידוע הנאשם על כוונה זו נפסק מרוץ ההתיישנות הקבוע בסעיפים אלו.

בעניין תקופת ההתיישנות המיוחדת שנקבעה לגבי עבירות תעבורה, נקבע **בדנ"פ 9263/99 מדינת ישראל נגד בקשי: "מטרתו של תנאי זה, כך נראה, היא שהחשוד לא יופתע על ידי קבלת דו"ח כעבור למעלה משנה מיום ביצוע העבירה. קיים חשש שבמקרה כזה לא ידע במה המדובר ויקשה עליו להתגונן. כדי שהדבר לא יקרה דורש התנאי שתשומת ליבו של החשוד תוסב לכך שמיוחסת לו העבירה תוך שנה מיום שזו נעברה. הדבר יכול להיעשות אם על ידי כך שיוזמן לחקירה ואם על ידי כך שתימסר לו הודעה על ביצוע העבירה. גם במקרה כזה אין הכרח שתתקיים חקירה, אפילו לא של החשוד. די בכך שיודע לחשוד על העבירה המיוחסת לו".**

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת חזקת מסירה אשר קמה כאשר התביעה מוכיחה את משלוח ההודעה בדואר רשום ולאחר שחלפו 15 יום ממשלוח ההודעה. החזקה ניתנת לסתירה, באם יוכיח הנאשם, כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה.

ברע"א 5255/11 עיריית הרצליה נגד אברהם חנוך כרם, נאמר, בהקשר ל"חזקת המסירה", בעבירות קנס:

"....אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן - תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין".

במקרה שבנדון, עולה כי המבקש סתר את "חזקת המסירה", שכן, אף שההודעה על דבר ביצוע העבירה, נשלחה לכתובתו הרשומה, מוסכם גם על המשיבה, כי לא הייתה המצאה כדין, כאמור בעניין עיריית הרצליה לעיל.

לפיכך, אני קובעת כי ההודעה על דבר ביצוע העבירה לא נמסרה למבקש, במסגרת ארבעת החודשים הקבועים בחוק, מקבלת את טענת ההתיישנות ומורה על ביטול כתב האישום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ח, 23 אפריל 2018, במעמד
הצדדים.